

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Radky Pleyerové a soudců JUDr. Lenky Francové a Mgr. Tomáše Hájka ve věci

navrhovatelky:

[redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]

proti

odpůrci:

[redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Drahomírou Janebovou Kubisovou
sídlem Olbrachtova 599/8, 293 01 Mladá Boleslav

o nařízení předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí, o odvolání odpůrce proti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 22. 12. 2021, č. j. 21 Nc 11101/2021-18

takto:

- I. Usnesení okresního soudu se **mění** tak, že návrh na nařízení předběžného opatření ve věci domácího násilí se **zamítá**. Odpůrce není povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Chomutově soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, do tří dnů od právní moci daného usnesení.
- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 3 850 Kč k rukám JUDr. Drahomíry Janebové Kubisové, sídlem Olbrachtova 599/8, 293 01 Mladá Boleslav, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím byla odpůrci uložena povinnost zdržet se setkávání, přiblížení se a navazování kontaktu s navrhovatelkou (výrok I.). Odpůrci byla uložena povinnost zaplatit České republice, na účet Okresního soudu v Chomutově soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok II.). Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že navrhovatelka předloženými listinami osvědčila nutnost zatímní úpravy poměrů účastníků, tj. osvědčila svou obavu, že další setkávání se s odpůrcem je pro ni nebezpečné z důvodu páchaného fyzického násilí ze strany odpůrce, které trvá déle jak jeden rok.
2. Proti usnesení o nařízení předběžného opatření podal odpůrce včas a řádně odvolání. Uvedl, že tvrzení navrhovatelky, jeho bývalé přítelkyně, jsou nepravdivá a účelová. Odpůrce uvedl, že navrhovatelka společnou domácnost opustila již na počátku roku 2021, dále argumentoval jejich dohodou o odložení splatnosti zápůjčky finanční hotovosti, kterou mu měla navrhovatelka vrátit již 31. 12. 2021, ale dohodli se na vrácení až 31. 12. 2022. Přesto dohoda údajně nebyla přesně dle představ navrhovatelky. Dále odpůrce popisoval, že již v minulosti měla navrhovatelka psychické potíže, se kterými se léčila a užívala nadměrně léky. Bránila mu po jejich rozchodu ve styku s dcerou, když i ODPOD ji poučil, že by neměla používat Policii ČR k diskreditaci otce. V péči o dceru se následně střídali, mimosoudně se na střídavé péči dohodli, avšak nyní navrhovatelka začala usilovat o svoji výlučnou péči o nezletilou. Dne 17. 12. 2021 mu navrhovatelka chtěla předat nezletilou dceru, přestože byla nezletilá v izolaci z důvodu jejího onemocnění covid-19.

Odpůrce předem navrhovatelku upozornil, že trvá na předání nezletilé až po skončení izolace. Přesto se mu navrhovatelka tohoto dne pokusila nezletilou předat v místě jeho bydliště. Když zjistila, že odpůrce není doma, odvezla nezletilou (v době její nemoci) na stavbu do obce Málkov – Zelená, kde jej vyhledala a nezletilou mu předala. U předání byly přítomny další osoby z externích firem, které již Policie ČR vyslechla. Odpůrce se dosud neměl možnost před Policií ČR k této věci vyjádřit, důrazně ale popírá, že by navrhovatelku fyzicky napadl a způsobil jí zranění. Odpůrce dále uvedl, že mezi účastníky docházelo ke konfliktům, které ale vyvolávala navrhovatelka. V současné době se navrhovatelka pokouší kontaktovat přes sociální sítě jeho nynější partnerku.

3. Odvolací soud přezkoumal předmětné usnesení podle § 212 a § 212a občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.), aniž bylo nutno v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nařizovat jednání a dospěl k závěru, že odvolání odpůrce je důvodné.
4. Podle § 402 odst. 1 zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.) návrh na nařízení předběžného opatření musí obsahovat též vylíčení skutečností, které osvědčují, že je společné bydlení navrhovatele a odpůrce v domě nebo bytě, ve kterém se nachází společná domácnost, pro navrhovatele nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči navrhovateli nebo jinému, kdo ve společné domácnosti žije, anebo vylíčení skutečností, které osvědčují nežádoucí sledování nebo obtěžování navrhovatele. Podle § 405 z. ř. s. vyhoví-li soud návrhu, uloží odpůrci předběžným opatřením zejména, aby a) opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí nebo do něj nevstupoval, b) nevstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí nebo navrhovatele a nezdržoval se tam, c) se zdržel setkávání s navrhovatelem, nebo d) se zdržel nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatele jakýmkoliv způsobem. V rozhodnutí soud poučí odpůrce o právu odnést si ze společného obydlí věci uvedené v § 493. Navrhovatele soud poučí o dalších vhodných opatřeních směřujících k jeho ochraně, zejména o právu podat návrh na zahájení řízení ve věci samé. Soud navrhovatele poučí také o možnosti podat návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření podle § 410. Výjimky vyplývající z plnění povinností uložených předběžným opatřením odpůrci stanoví soud, a to s přihlédnutím k jeho oprávněným zájmům. Podle § 408 z. ř. s. předběžné opatření podle § 405 trvá 1 měsíc od jeho vykonatelnosti. Předcházelo-li rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření vykazání podle jiného právního předpisu a neuplynula-li před nabytím vykonatelnosti předběžného opatření lhůta stanovená v jiném právním předpise pro trvání vykazání, prodlužuje se doba trvání předběžného opatření o tu dobu, jež do vykonatelnosti předběžného opatření neuplynula. Podle § 751 občanského zákoníku (dále jen o. z.) stane-li se další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet. Stejně jako v odstavci 1 lze postupovat v případě, že se jedná o manžele rozvedené, jakož i v případě, kdy manželé nebo rozvedení manželé bydlí společně jinde než v rodinné domácnosti.
5. V daném případě odvolací soud dospěl k přesvědčení, že soud prvního stupně pochybil, pokud návrhu navrhovatelky vyhověl ohledně povinnosti odpůrce zdržet se setkávání, přiblížení se a navazování kontaktu s navrhovatelkou. Odvolací soud se neztotožňuje s právním názorem okresního soudu, že v dané situaci lze zákonná ustanovení o domácím násilí aplikovat. Návrh navrhovatelky obsahoval podrobné vylíčení skutečností, kterými se navrhovatelka snažila osvědčit, že jí odpůrce dva dny po definitivním ukončení jejich vztahu napadl při předání nezletilé a způsobil jí rozsáhlá zranění. Záležitost oznámila na Policii ČR i na OSPOD. Odvolací soud s ohledem na předložený spis a jeho obsah dospěl k závěru, že zde v době rozhodnutí soudu prvního stupně nebyly dostatečné důvody pro to, aby bylo návrhu vyhověno, a proto byl návrh zamítnut. Odvolací soud dále zdůrazňuje, že při rozhodování o odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ve věci předběžného opatření byl pro jeho rozhodnutí rozhodující stav,

který tu byl v době vyhlášení napadeného usnesení.

6. Pokud se mají objektivně zhodnotit vztahy mezi navrhovatelkou a odpůrcem je zřejmé, že jejich vztah byl ukončen. Dle odpůrce již v lednu 2021, dle navrhovatelky až 15. 12. 2021. Navrhovatelka zcela prokazatelně bydlí v bytě pouze se svými dětmi, odpůrce se stýká s jejich společnou dcerou. Odvolací soud má za to, že rozhodně již došlo k ukončení společné domácnosti a společného soužití mezi navrhovatelkou a odpůrcem. Navrhovatelka sice vylíčila incident, při kterém jí měl odpůrce napadnout, když z tvrzení odpůrce je zřejmé, že odpůrce navrhovatelku správně upozornil, že by mu nezletilou neměla předávat, pokud u ní byla nařízena izolace z důvodu onemocnění covid-19. Přesto mu ji navrhovatelka předala a to před několika svědky, neboť otce vyhledala dokonce mimo jeho bydliště. Nyní je na Policii ČR, aby řádně vyšetřila, jakým způsobem došlo k předání nezletilé odpůrci dne 17. 12. 2021, ale toto již nebude řešeno v rámci tohoto řízení ve věci ochrany proti domácímu násilí. V této fázi vztahu účastníků řízení se tedy již nejednalo o situaci, kdy by bydlení navrhovatelky s odpůrcem mělo být nesnesitelné z důvodu duševního nebo fyzického násilí vůči navrhovatelce ze strany odpůrce, neboť účastníci již nevedli společnou domácnost. Tento stav potvrdili oba účastníci ve svých písemných podáních a odvolací soud nemá důvod pochybovat o pravdivosti těchto tvrzení. Institut předběžného opatření ve věcech ochrany proti domácímu násilí však současně poskytuje ochranu před tzv. stalkingem a to i před ex-partner stalkingem, přestože oddíl 2, prvního dílu, hlavy V. části druhé nese označení „Předběžné řízení ve věci ochrany proti *domácímu* násilí“. Krajský soud však dospěl v tomto případě k závěru, že navrhovatelkou popsané skutečnosti neosvědčují stalking, tedy neosvědčují existenci nežádoucího dlouhodobého pronásledování či sledování nebo obtěžování navrhovatelky ze strany odpůrce. Příznaky stalkingu jsou především dlouhodobé a opakované kontaktování oběti pomocí dopisů, telefonátů, osobního obtěžování, SMS zpráv, emailů, vyhrožování fyzickým útokem, fyzické pronásledování oběti apod. Z obsahu spisu vyplynulo, že v průběhu jednoho roku došlo k několika konfliktům mezi rodiči, když v tomto řízení nebylo jednoznačně prokázáno, že by došlo k fyzickému napadení navrhovatelky odpůrcem, byť navrhovatelka přeložila lékařské zprávy ohledně svých zranění. Konflikty vždy souvisely s předáním společné dcery účastníků z faktické péče jednoho z rodičů do péče druhého z rodičů, když k úpravě poměrů nezletilé rozhodnutím soudu dosud nedošlo. Tyto skutečnosti rozhodně nenaplní obsah pojmu stalking a ani nebyly shledány důvody pro uložení povinnosti odpůrci zdržet se setkávání s navrhovatelkou, neboť ve všech navrhovatelkou popisovaných případech to byla právě ona, kdo prvotně kontaktoval odpůrce a následně dle jejího tvrzení mělo dojít ke konfliktu mezi účastníky a napadení navrhovatelky odpůrcem.
7. Odvolací soud s ohledem na předložený spis a jeho obsah dospěl k závěru, že zde nejsou dostatečné důvody pro to, aby bylo návrhu vyhověno a proto byl návrh zamítnut, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.
8. Ve smyslu § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, není-li od poplatku též osvobozen.
9. Je třeba konstatovat, že rozhodnutím odvolacího soudu nebylo návrhu navrhovatelky vyhověno, proto odpůrci nebyla uložena povinnost zaplatit soudní poplatek, jak uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.
10. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl krajský soud podle § 224 odst. 1 a odst. 2 o. s. ř. za použití § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť odpůrce měl ve věci plný úspěch. V souvislosti s řízením před soudem prvního stupně odpůrci žádné náklady, které by mohly být přiznány, nevznikly, neboť nebyl zastoupen. Náklady před odvolacím soudem se skládají z odměny za převzetí a přípravu zastoupení a podání odvolání proti rozhodnutí podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. c) advokátního tarifu. Tarifní hodnota byla určena podle § 9 odst. 1, tedy sazbou podle § 7 bod 4 (1x 1 500 a 1x 750 Kč). Kromě uvedeného patří do těchto nákladů ještě dvě

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Sulovská.

paušální částky podle § 13 odst. 3 (2x 300 Kč). Současně byla navrhovatelce uložena povinnost zaplatit odpůrci náklady vzniklé v souvislosti se zaplacením soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 5 sazebníku poplatků dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) v souvislosti s podáním odvolání. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto odvolacím soudem v souladu s § 160 o. s. ř. Krajský soud proto rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Ústí nad Labem 2. března 2022

JUDr. Radka Pleyerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Sulovská.